

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Visionibus Deus docuit monstra esse in pœnam peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

326 Cap. VII. Monstra esse à Deo puniente,

quia non sunt mala moris, sed naturæ, & quidem naturæ particularis duntaxat, ac talia, ut sint quoddam bonum totius universi. Bonum enim est Universi, ut in eo iustitia locū habeat, sine qua omnia fūsque deoque verterentur. Quod quoniam, praeter Plotinum, etiam alij, apud gentes agnouerunt, factum est, ut Poëtæ quoq; ipsi tot fingerent monstra, in quæ homines pœna dignos, vel ob alios plectendos, mutatos cecinerant. Hinc Actæon in ceruū, Iphigenia in ceruam; Scylla, Aglauros, Daphnis, Anaxarate, Niobe, Aconteus, Atlas, Lycas, Olenus, Proetus, in Saxa; Lycaon in lupum, Achelous in taurum, Æsacus in mergum, Antigone in ciconiā, Atalanta in leænam; Arachne in araneam, Alcithoë in vespertilionem, Diana in felim, Cadmus in anguem, alijque in alias formas monstruosissima metamorphosi ferruntur conuersi. Ita enim vnius curiositas, alterius crudelitas, tertij impietas, & alia crimina aliorum castigata significabantur.

§. II.

Visionibus Deus docuit, monstra esse in pœnam peccatorum.

Quod

Quod isti carminibus suis expresserunt,
alteri in somno est demonstratum, teste
Cedreno, cuius hæc sunt. *Antequam*,
tempore Michaëlis Paphlagonis Imp. calami-
tates multis prodigijs significatæ regno Orientis
acciderent, cuidam de ministris Episcopi in-
somnium oblatum fuit, prorsus rem ipsam
repræsentans. *Visus erat sibi videre Eunuchū,*
albis vestimentis indutum, formâ effulgente,
qui tribus ipsi saccis appositis ordine eos inhere-
tur aperire, & evacuare. *Cumq; id faceret,*
& primo vim serpentum, viperarum, & scor-
pionum erupisse. Ex altero rubetas, aspides,
basiliscos, cerafas, & alias venenatas bestias.
Ex tertio cantharides, culices, vespas, aliaq;
aculeata animalia. *Cum ad hoc spectaculum*
obmutuisset, virum illum dixisse: Hæc vobis
accident, ob violata Dei mandata, & impium
facinus in Rom. Imperatorem eiusq; coniu-
gem perpetratum. Hac igitur virulentissi-
marum bestiarū mixtura & moneri mor-
tales, & puniri monstratum est. Quem-
admodum & olim D. Ioanni, qui & ipse
vidit de ore draconis, & de ore bestie, & de ore Apoc. 16.
13.
pseudopropheta spiritus tres immundos in mo-
dum ranarum, in quibus plaga significaban-
tur, erumpere. Sed nihil viles aut somnijis

Q 2

neccesse

228 Cap. VII. Monstra esse à Deo puniente,

necessè est probare, cùm exempla suppetant docentia à capite usque ad calcem siue particulatim & membratim, siue uniusim & per omne corpus, delinquentes aliquos monstrositate plexos esse ac deformatos.

§. III.

Ob peccata, homines decalvati.

A capite incipiamus in quo summum decus capilli, quos legimus aliquando in superbiæ pœnam rufatos, aliquando in iuuenilis petulantiae castigationem canos extemplò factos, aliquando omnino, velut arborum folia, vento difflatos esse. Aptè hīc apponi potest, quod in Societas nostræ historia legitur. *Mulier erat supra ceteras flavo rutiloq; crine decora; qua crinum specie, cùm nimium sibi placeret & plauderet, cœnobij nomen horrebat, ne cogeretur id aliquando decus tonsori immitti committere. Monuit eam Cornelius Societatis Iesu, si crines illos pluris quam Deum faceret, caueret, ne in eis crinibus, quos tantum diligeret, pœnas daret. Diebus interpositis non ita multis, sentit Patrem verissimum fuisse vatem, labarare ex capite cœpit, totaq; illa pulchritudo capilli morbo urgente defluere. Ergo ne calunia pulchri-*

Hist. Soc.
to. 3. An.
1552.